

turgenopretning på deres ejendomme, men at de ønsker at bevare ejendomsretten over arealerne. Da naturgenopretningen tilsigter at skabe en permanent (ny) naturtilstand, findes det i sådanne tilfælde hensigtsmæssigt, at en naturforvaltningsaftale herom med henblik på en varig sikring tinglyses på ejendommen. Da en sådan naturgenopretning har engangskaraktér, vil det være hensigtsmæssigt, at tilskuddet ydes som et engangstilskud, hvorfor det findes påkrævet, at aftalerne sikres permanent, ved at de tinglyses forud for øvrige rettigheder.

Bestemmelsen i naturforvaltningslovens § 3, stk. 2, om, at provenuet ved salg af fast ejendom tillægges årets bevilling, er ikke medtaget i lovforslaget, da denne bestemmelse har en ren bevillingsretlig karakter.

Det forudsættes imidlertid fortsat, at salgsprovenuer, der er mindre end 3 mio. kr., kan tillægges naturforvaltningsbevillingen, mens sager, der indbefatter salgsprovenuer større end 3 mio. kr., vil blive forelagt for Finansudvalget, jf. Akt 7 25/10 89, hvormed Finansudvalget tilsluttede sig nærmere retningslinier for administrationen af naturforvaltningsloven, herunder specielt af sager, der rummer køb eller salg af fast ejendom for beløb større end 3 mio. kr.

Af redaktionelle grunde er bestemmelsen i naturforvaltningslovens § 10 om erstatning for brand- og hærværksskader som følge af en aftalt offentlig adgang til en privat ejendom nu flyttet op som et nyt § 55, stk. 4.

Til §§ 57–60

§ 57 om forkøbsret er en videreførelse af bestemmelsen i naturforvaltningslovens § 4.

Som også anført i bemærkningerne til forslaget til naturforvaltningsloven er der ikke knyttet noget formelt planlægningskrav til pålæggelse af forkøbsret. Dette må også ses i sammenhæng med de generelle bestræbelser for en smidiggørelse og afformalisering af planlægningsgrundlaget. Anvendelsen af forkøbsretten vil imidlertid ske på baggrund af de løbende planlægningsovervejelser på naturbeskyttelsesområdet, ligesom fredningsplanlægningen kan udgøre et grundlag for pålæggelse af forkøbsret.

Som et led i revisionen af naturfredningsloven foreslås det, at der fastsættes nye forskrifter for behandlingen af fredningssager, der i første instans behandles af amtsrådene med klageadgang til det klagenævn, der foreslås oprettet, jf. lovforslaget herom, og med mulighed for indbringelse af uenighed om erstatningsspørgsmål for den taksationskommission, der ligeledes foreslås nedsat.

Det er fundet hensigtsmæssigt, at sager om ekspropriation efter lovforslagets naturforvaltningskapitel i

princippet behandles efter samme procedure som fredningssager.

Det følger af § 58, stk. 1, nr. 1, at en forkøbsret, der er pålagt efter § 57, ikke kommer til anvendelse når staten, en amtskommune eller en kommune erhverver ejendommen til andre formål end denne lovs. Dette gælder også i de tilfælde, hvor erhvervelsen sker i form af ekspropriation.

I § 59, stk. 1, der omhandler proceduren i sager, hvor forkøbsret gøres gældende, er det præciseret, at lovforslagets taksationskommission (og ikke vejtak-sationsmyndighederne) behandler de sager om forkøbsret, hvor vederlaget for den erhvervede ejendom ikke består af en pengeydelse, men hvor vederlaget forlanges omsat til et pengebeløb.

I § 60, stk. 2, der omhandler fremgangsmåden ved ekspropriation, er der henvist til de relevante procedureforskrifter i kap. 6 om fredninger, idet det præciseres, at miljøministeren træder i stedet for amtsrådet i disse sager.

Sager om klage over en ekspropriationsbeslutning vil ofte udelukkende dreje sig om erstatningsfsatsættelsen. I sådanne sager kan Naturklagenævnet vælge at lade Taksationskommissionen behandle spørgsmålet om erstatningens størrelse, jf. lovforslagets § 43, stk. 3.

Til § 61

Det rådgivende Udvalg, nedsat efter § 8 i naturforvaltningsloven, foreslås erstattet af Naturforvaltningsudvalget, der i princippet er en videreførelse af Det rådgivende Udvalg.

§ 61, stk. 2, er omformuleret, således at det præciseres, at miljøministeren – efter indstilling fra de pågældende myndigheder og organisationer m.v. – udpeger medlemmerne af Naturforvaltningsudvalget. Bestemmelsen er ajourført som følge af nedlæggelsen af Hovedstadsrådet og som følge af, at Naturfredningsrådet og Fortidsminderrådet ikke længere omtales direkte i loven.

I et nyt stk. 3 foreslås dog, at miljøministeren til Naturforvaltningsudvalget udpeger to medlemmer med henholdsvis naturvidenskabelig og kulturhistorisk ekspertise. Det forudsættes, at disse medlemmer udpeges efter indstilling fra de råd, der måtte blive nedsat i medfør af lovforslagets § 64, stk. 1, til erstatning for Naturfredningsrådet og Fortidsminderrådet.

Endvidere foreslås, at dansk turisme repræsenteres med ét medlem i Naturforvaltningsudvalget. Dette medlem forudsættes udpeget af ministeren efter indstilling fra Danmarks Turistråd og Turismens Fællesråd.